

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3298** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ ППН-01-58#14/21/31.03.22г на Агенция по вписванията, представлявана от ИД и с проц.представител адв. К. против Решение № ППН-01-58/21/16.03.22г на КЗЛД.

В жалбата се сочи, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно и постановено в противоречие с целта на закона, като се моли за отмяната му и присъждане на разноски.Сочи се, че КЗЛД грешно брой сроковете и грешно прилага чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ/срокът не е инструктивен/, като АВ е следвало да се произнесе на 15.01.21г, а не на 18.01.21г/както намира КЗЛД/.АВ следва да се произнесе в срок 3 работни дни, но считано от момента, в който ДЛР е разгледало заявлението/а не от 00.00 часа на деня, следващ деня на подаване на заявлението/, като отстраняването на указани нередовности по заявлението следва да се помести в този 3-дневен срок/т.е. с даване на указания от АВ не започва да тече нов 3-дневен срок/.Жалбоподателката пред КЗЛД е представила в АВ указания й дружествен договор със заличени данни след изтичане на срока по чл.19 ал.3 от ЗТРРЮЛНЦ и след вписването на първоначалната регистрация на ЮЛ.АВ не е нарушила чл.5 §1 б.‘в‘ от GDPR, като АВ е администратор на лични данни и обработва такива именно в изпълнение на законовата си функция/което го отличава от други администратори/. КЗЛД не е направила преценка как и дали АВ следва да свежда „до минимум“ обработваните данни, при наличие на императивно разписан ред по ЗТРРЮЛНЦ.Съгл. чл. 2а т.1 от ЗТРРЮЛНЦ- целта на вписването е именно придобиването на публичност, т.е. ТР е

създаден с цел да е публичен и в него да може да се правят проверки.КЗЛД не е отчела специфичността на този администратор/АВ/, нито императивните норми на ЗТРРЮЛНЦ.В случая на АВ е наложена санкция в размер на 15000лв поради факта, че е изпълнила в срок разписаните си в ЗТРРЮЛНЦ задължения.Освен това инициатор на охранителното производство пред АВ е именно ЮЛ, което подлежи на вписване, като то явно желае данните му да станат публични/достъпни в ТР/ и само решава какъв обем данни да предостави за публикуване /налични в неструктурираните му документи/. АВ няма право да откаже вписване в ТР поради свръх наличие на данни в неструктурираните представени от заявителя документи/в случая дружествен договор/, като целта на охранителното производство е именно бързина, сигурност и публичност на търговския оборот.Неправилно КЗЛД приема, че АВ служебно може и следва да ограничава до минимум предоставените от ЮЛ лични данни, които не са необходими за вписването и са свръх нужното за вписването. Ако установи свръх наличие на лични данни, АВ има правомощия и задължение да даде указание на заявителя да си ги ограничи сам –до изискуемия за вписването минимум, но АВ сама не ограничава предоставените доброволно лични данни от заявителя. ЮЛ е подало заявление за вписване с много лични данни, като многократно са му давани указания да представи нов дружествен договор със заличени излишни лични данни.ЮЛ е сторило това, но след изтичането на срока и след като вписването в ТР вече е било извършено/вписан и публикуван е дружествения договор с незаличени лични данни/.И до момента ЮЛ не е подало заявление да се замени вече вписания и публикуван негов дружествен договор с незаличени данни, което идва да подсказва, че ЮЛ не е много заинтересовано личните данни да не са достъпни.КЗЛД не е разгледала GDPR в съпоставка със специфичния ЗТРРЮЛНЦ, а е подходила като към всички стандартни случаи на администратори и администриране на лични данни.Целите на обработването на личните данни в случая са заложени законодателно в ЗТРРЮЛНЦ и не се преценяват нито от АВ, нито от КЗЛД, като обработката на личните данни от АВ е изцяло нормативно уредена.КЗЛД се е произнесла в нарушение и на принципите по чл.4 ал.2 и чл.6 от АПК, като не отчита нито спецификите на администратора и нормативната уредба на РБ, нито обществения интерес от бързината и публичността на ТР. КЗЛД действа при оперативна самостоятелност и е можело да не налага имуществена санкция, респ. такава в размер на 15 000лв не е „еквивалентна“ на твърдяното нарушение и не се явява „подходяща“. Освен това КЗЛД се е произнесла в противоречие на собствените си: Становище № НДМСПО-01-274/17.01.20г, Зад.предписание № 07-00-16/19.09.16г и Становище № ПНМД-01-116/20/21г, всички те с адресат именно АВ. В Решението мотивите са неясни и противоречиви, като са различни от мотивите в даденото на АВ -Задължителното предписание № 07-00-16/19.09.16г.Неоснователно КЗЛД се позовава и на казус, касаещ вписване в Регистър Булстат, тъй като то протича по друг ред/реда на ЗРБ/.С подаване на тази жалба АВ е пратила на ЮЛ писмо, с което отново го уведомява за реда, по който може да постигне публикуване на дружествения си договор- вече със заличени данни/и до момента ЮЛ не е предприело такива действия/.В съд.заседание адв. К. поддържа жалбата и твърди, че обработването трябва първо да е законосъобразно, а след това добросъвестно/според КЗЛД е обратното/. Уточнява, че при депозирано заявление за вписване на ЮЛ на 11.01.21г и дадени указания от АВ до заявителя на 12.01.21г/още са публично достъпни на сайта на АВ/, тоокончателното произнасяне на АВ, респ. вписването е следвало да се

извърши на 15.01.21г/петък/, а не да чака до 18.01.21г/понеделник/. Възражава срещу заплащането на разноски на ответника и на заинтересованата страна, оспорва и размера на разноските на ответника. Уточнява, че доколкото с Решението се налага имуществена санкция от 15 000лв, то адв.му хонорар е съобразен с този мат.интерес. В писмени бележки са изложени същите доводи с уточнение, че няма пречка АВ да е сключила договор за проц.представителство с адв.дружество.

Ответникът КЗЛД се представлява в съд.заседание от юрк.Р., която оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение. Оспорва евентуално присъждане на адв.хонорар на жалбоподателя, доколкото искането му за присъждане на разноските и доказателствата за тях били представени след даване на ход по същество, при устните състезания т.е. след края на съдебното дирене. Освен това АВ е сключила договор с адвокатско дружество, а не с адвокат, а чл. 143 от АПК предвижда разноски за „един адвокат“. Размерът на хонорара следва да е минималния, ако все пак бъде присъден такъв. В писмени бележки се сочи подробно как Решението съответства на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, преповторени са доводите на ответника от самото Решение.

Заинтересованата страна М. Р. П. се представлява в съд.заседание от адв. У., която оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски, оспорва дължимостта и размера на хонорара на жалбоподателя. Сочил, че в указанията за отстраняване на нередовности в заявлението ѝ, дадени на 12.01.21г в 10.14 часа и пратени ѝ по имейл, се съдържа посочване само на срок по чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ/т.е. препратката е дадена към законовия срок/. В тази норма срокът е 3 работни дни, респ. следва да изтича в края на работния ден на 15.01.21г. Мейлът е автоматичен и не може да се отправя обратно уточняващо запитване по неговото съдържание, заявителят пък няма задължение да следи сайта на АВ в реално време/за да чете там дали не са му дадени никакви други указания/. В нито един момент на заявителя не са дадени указания, че срокът се брои по часове, минути и секунди, а не по работни дни-както е нормативно разписан. До края на работния ден на 15.01.21г заявителят е предоставил указания му дружествен договор със заличени лични данни, като той и до момента не е вписан от АВ/публикуван е бил още преди представянето му- дружествен договор с незаличени данни/. Дори да се приеме тезата на АВ, че 3-дневният срок за вписване тече от момента на разглеждане на заявлението от ДЛР, то не е ясно кого такова лице е разгледало заявлението, т.е. в кой момент е започнал да тече срока. Неправилно е и становището на АВ, че в 3-дневния срок се включва и времето, необходимо на служител да сканира документите и да ги въведе в инф.система. Срокът е разписан в закон/ЗТРРЮЛНЦ/, като броенето на сроковете, определени в дни, е разписано в ГПК/срокът изтича в края на работния ден на последния ден/. Непрофесионално звучи твърдението от жалбата до съда, че целта на жалбата до КЗЛД е отмъщение от заявителя към АВ. Няма причина заявителят да депозира ново заявление с искане за замяна на вписания дружествения договор- с такъв със заличени лични данни, доколкото последният е бил представен в указания и законов срок /до края на работния ден на 15.01.21г/ и именно той следва да е първоначално вписания. Недопустимо е информационната система на АВ да генерира срок в часове, минути и секунди, в разрез с чл.60 от ГПК. Дори да го прави/в разрез със закона/- не е уведомила никого за това.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно

изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по смисъла на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с жалба вх.№ ППН-01-58/18.01.21г на М. Р.П. от [населено място] до КЗЛД, във връзка с извършено вписване в ТР от СВ-Шумен на ново ЮЛ- „Йога Моментс“ ООД със съдружници М.П. и Р.С.. В жалбата се твърди, че на 11.01.21г е подадено заявление и са внесени документи в СВ-Шумен за регистрация на дружеството, на 12.01.21г е дадено по мейл указание да се представи в срока по чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ препис от учредителния акт със заличени лични данни/освен тези, необходими за вписването/, на 15.01.21г на място в СВ-Шумен е попълнено заявление и приложен препис със заличени лични данни. Въпреки това, видно от справка в ТР, е бил вписан дружествения договор с незаличени лични данни/първоначално представения със заявлението/, като и към момента в ТР са публични трите имена, ЕГНта и номера на лични карти на двамата съдружници. Моли се КЗЛД да съдейства - АВ да направи нужните корекции.

Към жалбата е приложено Указанието от АВ от 12.01.21г-10.11 часа. Видно от него: 1/ при извършена проверка по чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ на заявлението по обр.А4 с приложения към него документи по преценка на заявителя, е констатирано неизпълнение на чл.20 т.1 б.“б“ от Наредба №1- не е представен със заявлението препис от дружествения договор със заличени лични данни/освен тези, които се изискват по закон/; 2/ на осн. чл. 22 ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ се дава указание, което заявителят може да изпълни- да представи до изтичане на срока по чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ заявление обр.Ж1 и декларация по чл.13 ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

С молба от 19.01.21г жалбоподателката представя на КЗЛД и дружествения договор със заличени данни.

С писмо от 23.02.21г КЗЛД уведомява жалбоподателката за нередовности в жалбата, а именно: предявява нарушени права и на трето лице/без данни да го представлява/, не е посочила времето на узнаване на нарушението. Указанията по нередовностите са й връчени на 25.02.21г/да представи доказателства, че представлява и Р.С., ако и той е жалбоподател./В дадения срок няма постъпила уточняваща жалба, в която да се сочи, че първоначалната жалба е и от Р.С..

Видно от Протокол от 01.03.21г за извършена служебна проверка, ст.юрисконсулт на КЗЛД е извършил на 22.02.21г справка в публично достъпния ТР-по партида на „Йога Моментс“ ООД. Установено е, че е публично достъпен /в PDF-формат/-учредителен акт, обявен на 15.01.21г в 10.43 часа.

С писмо от 29.07.21г и на осн. чл. 26 от АПК, КЗЛД уведомява АВ за подадената жалба, като дава 7дневен срок за становище по нея. АВ депозира становище на 05.08.21г. Видно от него, при извършена детайлна служебна проверка е установено, че: 1/ действително на 15.01.21г заявителката е депозира в Св-Шумен заявление обр.Ж1 и препис от дружествения договор със заличени лични данни, като в този момент служителят на СВ вече сканирал първото заявление обр.А4 с приложения към него друж.договор с незаличени данни, след което вписал първоначалното заявление обр.А4 и това вече представлявало препятствие вписания обр.А4 да се свърже с депозираното последващо заявление обр.Ж1; 2/ заявление обр.Ж1 е такова по чл.63ж от НВСДТРРЮЛНЦ/за отстраняване на нередовности в основното заявление обр.А4/,

като двете заявления се разпределят заедно към интерфейса на ДЛР, а то преглежда всяко от заявленията, но с предимство е заявлението обр.Ж1; 3/ видно от екранни снимки на интерфейса на АВ, указанията са дадени на 11.01.21г в 10.11 часа, а тъй срокът за отстраняване на нередовностите е изтекъл на 15.01.21г в 10.13 часа/според АВ-бел. на Съда/ и до този час заявителят не е представил коригиращото заявление обр.Ж1, вписването е на заявление обр.А4 и това е станало на 15.01.21г в 10.43 часа. С решение по Протокол № 41/06.10.21г КЗЛД приема жалбата на М.П. за допустима и насрочва открито заседание с призоваване на страните. С решение по Протокол № 49/01.12.21г КЗЛД приема жалбата на М.П. за основателна.

Издадено е обж. Решение № ППН-01-58/21/16.03.22г на КЗЛД, с което: 1/приема за установено, че АВ като администратор на лични данни е нарушил чл.5 §1 б.“в“ от GDPR/принцип на свеждане на данните до минимум/, като на 15.01.21г е обявил в електронното досие на „Йога Моментс“ ООД в ТР дружествен договор от 04.01.21г с незаличени лични данни на М.П. /ЕГН, вид на документ за самоличност, номер, дата и издател на документ за самоличност, постоянен адрес; 2/ на осн. чл.58 §2 б.“г“ от GDPR разпорежда на администратора АВ да обяви/публикува в електронното досие на „Йога Моментс“ ООД в ТР представения на 15.01.21г дружествен договор от 04.01.21г със заличени лични данни; 3/ да изпълни т.2 в 7мо дневен срок от влизането в сила на обж. Решение, като уведоми КЗЛД и представи доказателства за изпълнението; 4/ във връзка с нарушението по т.1 налага на администратора АВ имуществена санкция в размер на 15 000лв, на осн. чл.83 §5 б.“а“ вр. чл.58 §2 б.“и“ от GDPR.Жалбата на АВ срещу Решението е от 30.03.21г.

По указание на Съда, АВ представя доказателства за събитията /по часове/. Видно от представения мейл от АВ до заявителя с указания за отстраняване на нередовностите/л.105/, същият е изпратен на 12.01.21г в 10.14 часа/което веднага опровергава тезата на АВ, че в 10.13 часа на 15.01.21г е изтекъл 3-дневен срок, броен по часове и минути/. Видно от указанието, публикувано на сайта на АВ и публично достъпно и към момента/л.108/ - указанията са дадени на 12.01.21г в 10.11 часа/в толкова е положен ел.подпис на ДЛР, бел. на Съда/, като срокът за отстраняване на нередовностите в заявлението изтича в 10.13 часа на 15.01.21г.

И двете страни представят за сведение на Съда съд.практика, като тя касае други хипотези/когато ФЛ тепърва инициира производство по ЗЗЛД с искане за заличаване на личните си данни от администратора АВ/ или други регистри.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон и при изискуемото се мнозинство, респ. наличен кворум от заседание на КЗЛД.

Решението е издадено в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

При издаване на Решението не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като страните са уведомени за началото на адм.производство по реда на чл.26 от АПК, проведено е разписаното в ЗЗЛД производство по разглеждане на жалбата/в открито заседание, след Решение за нейната допустимост/, изяснени са относимите факти и обстоятелства/спазен чл.35 от АПК/, взети са предвид становищата на страните/чл.36 от АПК/, събрани са и служебни доказателства/служебна проверка относно наличното съдържание в ТР в хода на адм.производство/. Правото на защита на АВ не е нарушено.Възражението на

жалбоподателя за допуснати проц.нарушения/формулирано с едно изречение в петитума на жалбата/ е голословно.

Съдът намира, че Решението е и мат.законосъобразно, по следните съображения:

1/ Правилно КЗЛД е приела, че щом жалбата изхожда само от единия съдружник/жалбоподателката М.П./, то произнасянето на КЗЛД следва да е само относно нарушение, допуснато спрямо нея/т.е. относно публично достъпните нейни лични данни, обективирани в дружествения договор/. Правилно с т.1 от обж. Решение е прието за извършено нарушение само спрямо нея и нейните лични данни/защото няма жалба от втория съдружник и неговите лични данни/. Също така правилно с т.2 от обж. Решение КЗЛД е издала ПАМ не за заличаване на личните данни на М.П. /тепърва, в рамките на производство по чл.17 от Регламента, по изрично искане за заличаване/ , а ПАМ за обявяване на вече депозирания на 15.01.21г със заявление обр.Ж1 дружествен договор със заличени данни.КЗЛД правилно е преценила, че не е сезирана с жалба срещу отказ на администратор да заличи лични данни/по изрично заявление от засегнато ФЛ/, а е сезирана с жалба за извършено нарушение при обработването на личните й данни на 15.01.21г в 10.43 часа, изразяващо се в публикуване на дружествения договор с незаличени данни.Ето защо правилно с т.2 от Решението КЗЛД разпорежда публикуване на договора със заличените данни/т.е. така се отстранява нарушението,извършено на 15.01.21г/, въпреки, че договорът съдържа лични данни и на другия съдружник/от когото няма жалба до КЗЛД и относно чийто лични данни липсва установяване на КЗЛД за извършено нарушение/.

2/ Не е спорно между страните, че и към момента в ТР е публично достъпен дружествения договор с незаличени лични данни, депозиран с първоначалното заявление обр.А4, както и че до момента не е депозирано ново заявление обр.Г1/за последващо публикуване на договор със заличени данни/. Не е спорно и че в указанията от 12.01.21г, пратени по мейл на заявителя, няма дадено указание, че срокът ще се брой по часове и минути и респ. от кога точно започва да се брой/**посочено е само, че срокът е този по чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ**/. Страните спорят по следните въпроси: дали заявителят има задължение да следи на сайта на АВ за дадените му указания /респ. как да процедира, ако публикуваните на сайта указания се различават от пратените по имейл- както е в случая;/ дали срокът по чл.19 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ се брой по дни, респ. по реда на чл.60 ал.5 от ГПК, или се брой по часове и минути/респ. кога започва да тече и как заявителя научава за началния момент;/ може ли АВ сама да редуцира предоставените й доброволно от заявителя лични данни, или заявителят определя сам количеството и вида на лични данни, които да се публикуват; следва ли в срока за отстраняване на нередовностите да се включва технологично време, необходимо на конкретно ДЛР за сканиране на документи и въвеждане на информацията.Съдът намира, че част от тези спорни въпроси са напълно излишни- на фона на безспорно установеното от фактическа страна, а то е следното:

3/ на 11.01.21г е подадено заявление обр.А4 с приложен договор с незаличени лични данни. На 12.01.21г в 10.11 часа ДЛР констатира нарушение на чл.63ж от НВСДТРРЮЛНЦ и дава указание, че при желание- заявителят може да представи коригиращо заявление обр.Ж1 с приложен договор с незаличени лични данни. Указанието е пратено по мейл на заявителя в 10.13 часа на 12.01.21г.Не става ясно от екранната снимка/л.108/ на сайта на АВ- кога точно указанието е публикувано и на сайта. Съдът намира, че заявителят няма нормативно разписано задължение да следи

за дадени му указания на сайта на АВ в реално време, а комуникацията с него се осъществява на посочения от него мейл в заявлението обр.А4. Не е ясно в колко часа М.П. се е явила в СВ-Шумен, но е безспорно между страните, че се е явила на 15.01.21г и е депозирала/според указанието/- последващо заявление обр.Ж1 с приложен договор със заличени данни.Твърдението на жалбоподателя, че П. е сторила това след 10.13 часа/когато според АВ изтича срока за отстраняване на нередовностите/, не се потвърждава с доказателства/а Съдът двукратно е указал на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за твърдените от него положителни факти, от които черпи изгодни за себе си последици/. Видно обаче от становището на АВ до КЗЛД/като отговор по жалбата на П./- след обстойна служебна проверка е установено, че П. се е явила в СВ-Шумен и е депозирала заявление обр.Ж1 с приложен договор със заличени данни - **преди 10.43 часа/когато е извършено вписването/**.Следователно, без правно значение е как се брой срока/по часове и минути или по чл.60 ал.5 от ГПК/- при положение, че има подадено заявление обр.Ж1 преди вписването. Нещо повече- АВ сочи изрично, че при наличие на депозирано последващо заявление обр.Ж1, то се обработва с приоритет от ДЛР, т.е. първо се разглежда то, а след това първоначалното заявление обр.А4. В случая ДЛР **обаче продължило да сканира документите по обр.А4, въпреки депозираното към този момент/преди вписването/- заявление обр.Ж1**. В крайна сметка ДЛР публикувало обр.А4/с приложен договор с незаличени данни/, без да разгледа депозираното вече към този момент последващо заявление обр.Ж1. Става видно от самото становище на администратора, че ДЛР е **нарушило реда за разглеждане на заявленията/от най-ново към първоначално/**, като изобщо не е разгледало наличното преди вписването- **заявление обр.Ж1**. Това е допуснато нарушение в хода на производството по вписването/т.е. в охранителното производство/, но то е довело и до нарушението на **GDPR/установено с т.1 от обж. Решение/**.

4/ АВ признава сама за допуснатото нарушение от ДЛР при разглеждане на заявленията. Това признание само по себе си води до извод за неспазване на нормативно разписания ред, по който се извършва вписването в ТР. Поради което всички аргументи на АВ, че просто изпълнява нормативните си задължения по вписване и това не би могло по презумпция да е нарушение на Регламента, се явяват несъстоятелни. Редът за вписване в ТР е бил нарушен/самата АВ го е установила при вътрешна проверка/, респ. извършеното вписване не е в било в изпълнение на действащото законодателство на РБ. Следва да се отбележи, че **АВ има две качества-на държавен орган, осъществяващ вписването в различни регистри/в случая в ТР/- само на нормативно предвидените данни, и от друга страна- на администратор на лични данни/по отношение на всички други лични данни, които събира, обработва и съхранява и са извън изискуемите се за целите на конкретно вписване/**. Именно по отношение на втората група данни/за които действа като администратор на лични данни/, АВ следва да спазва Регламента и да свежда данните до възможния минимум, предвид законно преследвана цел. АВ очевидно не разграничава двете си качества и счита, че за всички лични данни действа само като дър.орган,осъществяващ вписване - в рамките на нормативно разписани рамки/които по презумпция няма как да противоречат на Регламента/.Това виждане е неправилно и това е видно и от представената по делото практика на ВАС.

5/ АВ представя по делото документи, описани в жалбата като Приложения от №4 до №11 вкл, които обосновават тезата му, че се съобразява с предходни произнасяния на

КЗЛД, по които е адресат. Ответникът КЗЛД оспорва същите като неотнормими към конкретния казус. Съдът също намира, че те нямат пряка връзка с конкретното адм.производство, като представените предходни произнасяния на КЗЛД или нямат същия предмет, или нямат задължителен и обвързващ характер. Представеното увед.писмо от АВ до М.П. от 30.03.22г/датата на депозиране и на жалбата на АВ до съда/-л.42, като издадено след обж. Решение на КЗЛД от една страна не е част от адм.преписка, а от друга страна няма правно значение по спора/в светлината на чл. 142 ал.2 от АПК-факти,настъпили след постановяване на акта, но до края на устните състезания/. Видно от него, АВ счита, че за да изпълни т.2 и т.3 от обж. Решение, следва по партидата на ЮЛ да се подаде ново заявление- обр.Г1/за последващо обявяване на договор със заличени данни/. Това идва да покаже, че **АВ не разбира разпореденото с т.2 от обж. Решение /че следва да обяви вече представения на 15.01.21г със заявление обр.Ж1 - договор със заличени данни, а не тепърва да инициира съвсем ново производство** за последващо изменение на вписаните данни по заявление обр.А4/.Доколкото пред Съда АВ не твърди, че е **технически невъзможно изпълнението на разпореденото с т.2 от обж. Решение**, Съдът няма да се спира на този въпрос. Щом жалбоподателят не твърди невъзможност за изпълнение на т.2 от диспозитива на Решението, то как смята да изпълни предписанието и какви мерки предприема в тази връзка, не е от правно значение при преценка законосъобразността на обж. Решение.

б/ Действително, както твърди и жалбоподателят, КЗЛД действа в условията на оперативна самостоятелност при произнасянето си и сама решава кои от правомощията си по закон да приложи при установено нарушение/дали да наложи и ПАМ, дали да наложи и имуществена санкция, дали да наложи и ПАМ и имуществена санкция/. В рамките на което КЗЛД е преценила, че установеното нарушение от АВ по т.1 от обж. Решение следва да бъде санкционирано с налагането на имуществена санкция, като бъде отстранено посредством ПАМ/зад.предписание/.Контролът на Съда по отношение на оперативната самостоятелност се изчерпва до това- дали КЗЛД има правомощия и основания да наложи и ПАМ и имуществена санкция при установеното нарушение. КЗЛД има такива правомощия по закон, има установено нарушение, така че т.2-4 от обж. Решение също се явяват законосъобразни. Доколкото АВ не оспорва конкретния размер на имуществената санкция, Съдът няма да се произнася по този въпрос.

Съдът намира, че Решението не е постановено в противоречие с целта на закона, напротив- отговаря изцяло на целите на ЗЗЛД и на Регламента, като не се наблюдава превратно упражняване на власт от страна на КЗЛД/по твърдението на АВ, че КЗЛД му дава противоречащи си указания и становища във връзка с дейността му и защитата на личните данни/.

При този изход на спора/неоснователност на жалбата/, на ответника и на заинтересованата страна се дължат разноски по чл. 143 ал.3 и 4 от АПК. Разноските на з.страна са 400лв договорен и внесен адв.хonorар, неоспорен от жалбоподателя. Разноските на ответника са за адв.хonorар-на един адвокат, като видно от пълномощното на адв. К./л.16/- същият е упълномощен изрично от АВ като адвокат/не е упълномощено адв.дружество, а той персонално/.Ответникът представя списък на разноските по чл.80 от ГПК и доказателства за сторените разноски- **заплатен договорен адв.хonorар в размер на 2100лв без ДДС/ 2520лв с ДДС/- при мат.интерес на делото от 15 000лв.**Възражението на жалбоподателя за прекомерност

на този хонорар е основателно/предвид фактическата и правна сложност на делото/, като **мин.размер** по чл. 7 ал.2 т.4 от Наредба №1/04г /в относимата редакция по ДВ бр.68/20г/ е **980лв без ДДС /1176 лв с ДДС/ и толкова следва да се присъди на ответника.** Възражението за недължимост на този хонорар поради факта, че доказателствата за плащането му са депозирани след даване ход по същество, т.е. в рамките на устните състезания, е несъстоятелно/исканията за разноските са направени до края на устните състезания от страните, като **доказателствата за разноските не са доказателства по спорния предмет**, за да трябва да се представят задължително до **края на съдебното дирене- то касае спорния предмет, а не разноските по делото/.** Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ ППН-01-58#14/21/31.03.22г на Агенция по вписванията, представлявана от ИД против Решение № ППН-01-58/21/16.03.22г на КЗЛД.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата от 1176лв, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на М. Р. П. сумата от 400лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: